

Bratia a sestry,

dnes je prvá adventná nedeľa. Slovo advent znamená príchod. Dnes je pred nami text z knihy Jób, ktorý tiež hovorí o príchode.

Biblické miesta, udalosti alebo postavy majú pre nás dnes symbolický význam. Napr. mestá Sodoma a Gomora sú symbolom mravnej skazenosti. Meno Jób sa nám zase spája s utrpením. Jóba zasiahli mnohé ťažké životné rany. Smútil kvôli strate blízkych ľudí. Prišiel o hmotný majetok. Aj sám ochorel.

Keď sa o tom všetkom dopyčuli Jóbovi traja kamaráti, rozhodli sa, že ho prídu povzbudiť. To, čo chceli urobiť je chvályhodné. Keď je niekto v nemocnici, teší sa z každej návštevy. Keď je niekto chorý doma, tak mu dobre padne, keď sa za ním zastavia jeho známi a povzbudia ho.

Avšak nie je návšteva ako návšteva a nie je všetko zlato, čo sa blyští. Zámer Jóbových priateľov bol šľachetný, ale máme také príslovie, že cesta do pekla je vydláždená dobrými úmyslami. Poďme však pekne po poriadku.

Jóbovi traja priatelia prichádzajú a každý prichádza z iného miesta. Elifaz z Témanu, Bildad zo Súachu a Cófár z Naami. Prichádzajú z miest, ktoré sa nedajú presne zemepisne určiť, ale čo určite vieme je to, že nebývali niekde blízko Jóba. Napr. Téman, odkiaľ prichádza Elifaz, je mesto, ktoré sa nachádzalo v krajine Édom, ktorá susedila s Izraelom. Tiež ich mená nemajú izraelský pôvod a žiadny z nich nenazve Boha Hospodinom.

Meno Bildad znamená „nemilovaný“, keď niekto nepocituje vo svojom vlastnom živote lásku a prijatie, tak sa pravdepodobne bude tak isto správať aj k iným. Meno Cófár znamená „ten, ktorý štebotá ako vták“. Je to zrejme posmešný výraz, keď niekto hovorí, ale jeho slová sú prázdne a zbytočné. Meno tretieho Jóbovho kamaráta je Elifaz a toto meno znamená „Boh je zlato“. Teda vieme, že nepochádzali z izraelského ľudu.

Títo traja sa dohodli, že Jóba potešia a vyslovia mu úprimnú sústrasť. Keď uvideli Jóba, nespoznali ho a zostali v nemom úžase. Keď si niekto prechádza smutným obdobím, je to poznať aj na jeho vonkajšom výzore. Keď niekto vo svojom živote prežije veľa smutných vecí, tak to poznačí aj jeho fyzické a aj psychické zdravie. Prišli Jóba potešiť a namiesto toho všetci mlčia neschopní nájsť potešujúce alebo povzbudzujúce slovo. Ešte predtým, ako zatíchli, vykonali podľa vtedajších zvyklostí viaceré smútočné úkony. Začali nahlas plakať, vyhadzovali nad svoje hlavy prach a roztrhli si plášte. Prach je symbolom ľudskej pomínutelnosti a roztrhnúť si plášť bolo symbolickým činom veľkého smútku. Sám Jób si roztrhol plášť, keď sa dozvedel o smrti svojich detí.

Nakoniec si sadli k Jóbovi na zem, ale nič nehovorili. Takto to trvalo viacej dní. Ako sa máme pozerat' na ich mlčanie? Keď je niekto smutný, tak niekedy stačí

jednoducho byť s tým človekom a slová nie sú potrebné. Obyčajné spoločenstvo s tým, kto trpí je niekedy vzácnejšie ako mnoho utešujúcich slov. To bolo na začiatku pravdepodobne aj dôvodom ich mlčania. Veď je napísané, že nič nehovorili, pretože videli, že jeho bolesť je veľmi veľká. Na základe časového údaju sa môžeme domnievať, že ich mlčanie vyjadrovalo aj niečo iné. Jóbovi traja kamaráti mlčali sedem dní a sedem nocí. Rovnako dlho trvali v Izraeli smútočné slávnosti za zosnulého. Akoby už bol Jób mŕtvy. Tak akoby už Jóba odpísali. To bol len začiatok.

Celá kniha Jób patrí medzi najdlhšie biblické knihy. Skoro celú knihu Jób tvoria dialógy medzi Jóbom a jeho troma kamarátmi. Z tých dialógov sa dozvedáme, že tí traja kamaráti pripisujú vinu za to všetko, čo sa stalo, Jóbovi samému. Ich slová boli odsudzujúce a vieme, že nepravdivé.

Chceli Jóba potešiť a nakoniec iba mlčali a ich mlčanie bolo dokonca lepšie ako všetko to, čo neskôr povedali. Takto však kniha Jób nekončí. V závere prehovoril k Jóbovi Boh a to boli tie správne slová.

Aj nám sa môže stať, že dokonca ani tí najbližší nám nebudú rozumieť a v ťažkých chvíľach nám nebudú oporou. V takých chvíľach sa môžeme spoľahnúť na Božie slovo. Biblia tiež môže byť pre nás inšpiráciou, ako pristupovať k niekomu, kto sa má zle. Biblické verše môžu byť povzbudením a potechou v ťažkej chvíli. Jóbovi traja kamaráti prišli za Jóbom s dobrým úmyslom. To však nestačí. Prosme Pána Boha, aby nám dával do úst správne slová, ak chceme niekoho povzbudiť. Boh vidí do ľudských srdiec a môže nás viesť vo chvíľach, keď chceme slovami potešiť niekoho, kto smúti alebo trpí. Prosme Boha o múdrosť, aby sme sa vyhli tomu, čoho sa dopustili Jóbovi známi. Spoliehajte sa na Boha a prosme Ho o silu znášať všetko, čo na nás dopustí. Keď zase budeme na tej druhej strane, že budeme chcieť niekoho povzbudiť, tak ho prosme o múdrosť, aby nám dával do úst slová, ktoré budú pre trpiaceho skutočne slovami útechy a povzbudení. Amen.

*Vypočujme si slová napomenutia, ako sú napísané v liste apoštola Pavla Kolosenským v 3. k. :*

„Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vd'ačne spievajte v srdciach Bohu! A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko čiňte v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.